

14. december 2011

NOTAT

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel mv., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love (Bevilling af engagementer, nedskrivninger, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO2-kvoter og fælles datacentraler) (Dec I)

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at gennemføre en række initiativer som opfølgning på den finansielle krise. Der er under den finansielle krise opsamlet en række erfaringer, som dette lovforslag følger op på.

Derudover gennemføres med lovforslaget regulering fra internationale regelsæt, herunder forordninger og direktiver.

Lovforslaget har været sendt i høring ad to omgange. Første del vedrørende fælles datacentraler, CO2-auktioneringsforordningen og uvildige undersøgelser mv. blev sendt i høring den 4. juli 2011 med høringsfrist den 15. august 2011 til i alt 121 myndigheder, organisationer mv. Finanstilsynet har modtaget 40 høringssvar. Heraf har 17 haft bemærkninger til lovforslaget. Da lovforslaget blev sendt i høring omfattede lovforslaget også ændringer af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, men disse dele er taget ud og er fremsat i et selvstændigt lovforslag (L 8), hvorfor der ikke kommenteres på disse høringssvar i nærværende notat.

Anden del af lovforslaget vedrørende nedskrivninger mv. blev sendt i høring fra den 28. oktober 2011 med høringsfrist den 9. november 2011 til i alt 119 myndigheder, organisationer mv. Finanstilsynet har modtaget 26 høringssvar. Heraf har 5 haft bemærkninger til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat. Derudover indeholder enkelte høringssvar bemærkninger og opfordringer til lovinitiativer, som ikke vedrører nærværende lovforslag. Disse omtales heller ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at de hørte parter generelt er positive over for lovforslaget.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

1. Bemyndigelse til delvist ændret engagementsbegreb
2. Finansielle virksomheders bevilling af engagementer
3. Ophævelse af valgmuligheden til at anvende internationale regnskabsregler (IFRS) i årsrapporter
  - 3.1. Forenelig med IFRS
  - 3.2. Ikrafttrædelsestidspunktet
  - 3.3. Den internationale udvikling
  - 3.4. Ændring af reglerne om nedskrivninger på bekendtgørelsesniveau
4. Datacentraler
  - 4.1. Datatilsynsmyndighed
  - 4.2. Definition på en fælles datacentral , IT-politikker, m.v.
  - 4.3. Konkurrenceforvridende
  - 4.4. Dobbelt regulering og afgiftsberegningen
5. Uvildige undersøgelser
6. Bemyndigelse vedrørende egne kapitalinstrumenter
7. Forlængelse af overgangsordning for pengeinstitutter, der anvender interne modeller
8. Ny indberetningspligt for grænseoverskridende virksomhed i lande uden for EU/EØS
9. Administrative bødeforelæg for overtrædelse af administrative forskrifter
10. Afgift til Finanstilsynet pr. derivataftale optaget til handel
11. Værdipapirhandelsloven
  - 11.1. Prospektregler
  - 11.2. Indberetning af ledende medarbejders transaktioner
  - 11.3. Forældelse af strafansvar
12. Hvidvaskloven
  - 12.1. Anvendelsesområdet for agenter
  - 12.2. Legitimation af lejlighedskunder
  - 12.3. Opfyldelse af legitimationskrav
  - 12.4. Fritagelse for legitimationskrav
  - 12.5. Krav om skriftlige interne regler

1. Bemyndigelse til delvist ændret engagementsbegreb

Finansrådet bemærker til forslaget, at det forekommer uklart, hvorledes den foreslåede hjemmel til § 5, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed og den fremtidige bekendtgørelse vil relatere sig til den kommende CRD IV-forordning. Efter Finansrådets opfattelse må den foreslåede hjemmel, den kommende bekendtgørelse samt de tilsvarende undtagelser i bekendtgørelsen om store engagementer skulle ophæves, når EU-reglerne udstedes og træder i kraft.

Kommentar

Finanstilsynet vil naturligvis i forbindelse med en fremtidig udarbejdelse af reglerne i medfør af bemyndigelsen, overveje nøje, hvorledes dette hænger sammen med implementeringen af CRDIV.

2. Finansielle virksomheders bevilling af engagementer

Nationalbanken støtter forslaget om udvidelse af bestemmelsen til tillige at omfatte engagementer og sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren i den finansielle virksomhed direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel.

Forsikring & Pension anfører, at det er meget vidtgående at lade besiddelsen af en kvalificeret andel, dvs. blot 10 pct., være bestemmende for, om en direktør eller et bestyrelsesmedlem har en sådan indflydelse på en virksomhed, at det kræver bestyrelsens godkendelse at bevilge et engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra virksomheden. F & P foreslår, at det afgørende i stedet burde være, om den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem har en bestemmende indflydelse, som defineret i § 31 i lov om værdipapirhandel m.v., på virksomheden.

Kommentar

Den foreslåede bestemmelse har til formål at medvirke til at begrænse enhver form for interessekonflikter i en finansiell virksomhed således, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke påfører den finansielle virksomhed risici, som virksomheden ellers ikke ville have taget.

Forsikring & Pension har foreslået, at der i stedet skal foreligge "bestemmende indflydelse" som defineret i værdipapirhandelslovens § 31, således at det afgørende er, om direktøren eller bestyrelsesmedlemmet direkte eller indirekte besidder mere end halvdelen af stemmerettighederne i virksomheden, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Det er vurderingen, at anvendelse af en grænse, hvor det afgørende er besiddelse af over halvdelen af stemmerettighederne, på ingen måde vil leve op til formålet med lovændringen. Det er derfor vurderingen, at den foreslåede grænse på 10 pct. er hensigtsmæssig og bør fastholdes.

3. Ophævelse af valgmuligheden til at anvende internationale regnskabsregler (IFRS) i årsrapporter

3.1. Forenelig med IFRS

Finansrådet anfører, at det er meget vigtigt, at nedskrivningsreglerne er forenelige med de internationale regnskabsstandarder, IFRS, og at de danske banker således vil være underlagt de samme regler som de udenlandske konkurrenter. FSR – Danske Revisorer påpeger ligeledes, at det generelt bør tilstræbes, at der er fuld overensstemmelse mellem danske regnskabsregler og IFRS.

Kommentar

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at de justeringer, som det vurderes hensigtsmæssigt at gennemføre i de danske regnskabsregler vedrørende nedskrivninger på udlån skal være gældende for alle pengeinstitutter.

Det er fortsat meningen, at de danske regnskabsregler skal være forenelige med de internationale regnskabsstandarder. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke er hensigten at ændre på dette forhold. Hensigten er alene, at der for banker, vil gælde mere præcise anvisninger og en større detaljeringsgrad i forhold til nedskrivninger.

3.2. Ikrafttrædelsestidspunktet

Finansrådet anfører, at der p.t. pågår et betydeligt internationalt arbejde med modernisering af nedskrivningsprincipperne i lyset af den finansielle krise, og at dette arbejde forventes afsluttet i løbet af 1. halvår 2012. Finansrådet finder på den baggrund, at ændrede danske nedskrivningsprincipper bør afvente kendskabet til disse nye internationale fælles regnskabsregler.

Finansrådet anfører yderligere, at det er nødvendigt, at de ændrede regnskabsprincipper foreligger i god tid før aflæggelsen af årsrapporten. Reglerne bør derfor først træde i kraft med virkning for regnskabsåret 2013 og ikke allerede for 2012, da ændringer erfaringsmæssigt kan medføre omfattende systemændringer eller større ændringer af administrative processer. I forlængelse heraf påpeger Finansrådet, at det, såfremt reglerne kommer til at gælde for årsrapporten for 2012, vil svare til at lovgive med tilbagevirkende kraft, hvilket vurderes uhensigtsmæssigt.

FSR – Danske Revisorer nævner også arbejdet med udarbejdelse af nye regler inden for finansielle instrumenter, herunder udlån, og påpeger, at Finanstilsynets præciseringer efter foreningens opfattelse bør søges indarbejdet heri. FSR – Danske Revisorer anfører samtidig, at foreningen har forståelse for, at der indtil sådanne nye regler foreligger ønskes en præcisering af regnskabsreglerne.

Kommentar

Finanstilsynet følger nøje med i arbejdet med ændringer af nedskrivningsreglerne i de internationale regnskabsstandarder, og søger at påvirke dette arbejde mest muligt i lyset af de erfaringer tilsynet har haft. Der forventes imidlertid at gå flere år, førend de kommende nye nedskrivningsregler i de internationale standarder træder i kraft. Der er derfor behov for at gennemføre en præcisering af reglerne indtil da. Tilsynet vil i arbejdet med de kommende danske regnskabsregler søge at udforme disse, så de i så vid udstrækning som muligt er forenelige med de forventede fremtidige internationale nedskrivningsregler.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at indførelse af mere detaljerede obligatoriske regler for indregning og måling af udlån i de danske regnskabsregler, som i nogle tilfælde vil medføre forøgede nedskrivninger på udlån, forventeligt vil blive opfattet som en stramning af reglerne af en række finansielle virksomheder. Det er imidlertid samtidig vurderingen, at erfaringerne fra den finansielle krise viser, at der er behov for, at reglerne hurtigst muligt sættes i kraft.

Ændringerne i regnskabsregler træder derfor i kraft med virkning for regnskabsåret 2012. Finanstilsynet vil således have mulighed for at give påbud for overtrædelser af reglerne fra lovens vedtagelse.

3.3. Den internationale udvikling

Finansrådet anfører i tilknytning til ovenstående, at såfremt man ikke afventer den internationale udvikling, vil det medføre, at de danske regler vil være ude af takt med den internationale udvikling, hvilket vil være særligt uhensigtsmæssigt for de banker, der opererer i flere lande. Rådet bemærker, at der med den foreslåede lovændring vil blive åbnet op for, at nedskrivningerne i det danske moderselskab vil afvige fra de nedskrivninger, der kan henføres fra de danske forretninger i koncernregnskabet, hvilket kan medføre, at de internationale banker bliver tvunget til at bruge de danske særregler for nedskrivninger i alle de lande, hvor de opererer. Hvis andre lande gør noget tilsvarende, vil der opstå problemer.

Som følge heraf foreslår Finansrådet, at der indføres en undtagelse for danske finansielle virksomheder, som er ejet af en international finansiell virksomhed, således at disse kan anvende samme regnskabspraksis såvel i koncern- som i moderselskabsregnskabet som det internationale moderselskab.

Kommentar

Hvad angår forslaget om at udarbejde en undtagelse for danske finansielle virksomheder, som er ejet af en international finansiell virksomhed, således at disse kan anvende samme regnskabspraksis såvel i koncern- som i moderselskabsregnskabet, vil dette indebære, at der vil være forskellige regler for danske finansielle virksomheder afhængigt af, om disse er ejet af en international finansiell virksomhed eller ej, ligesom en virksomhed vil kunne overgå til andre regler ved at skifte ejer.

Det er vurderingen, at det ikke bør være ejerforhold, der afgør, hvilke regler, der skal gælde for en dansk virksomhed. Hensigten med lovforslaget er netop at sikre, at de justeringer, som det vurderes hensigtsmæssigt at gennemføre i de danske regnskabsregler vedrørende nedskrivninger på udlån, skal være gældende for alle danske pengeinstitutter, af hensyn til indskyderbeskyttelses- og investørhensyn.

3.4. Ændring af reglerne om nedskrivninger på bekendtgørelsesniveau

FSR – Danske revisorer støtter klare regler for nedskrivning af udlån og støtter formålet med at indsnævre det betydelige rum for regnskabsmæssige skøn, som de nuværende regler giver mulighed for.

Finansrådet nævner, at rådet finder det vigtigt, at der kommer en dialog om de nye regler, og at sektoren inddrages i tilpas god tid.

Endelig spørger Finansrådet til, hvilken konsekvens den påtænkte ændring vil medføre, det vil sige, hvor meget nedskrivningerne vil stige for sektoren som helhed.

Kommentar

Det er hensigten, at de nye regler skal følge de procedurer for drøftelse med og høring af branchen, som almindeligvis finder sted i forbindelse med ændringer af regnskabsreglerne. Det indebærer, at ændringerne både forventes at blive behandlet i Finanstilsynets rådgivende regnskabsudvalg for kreditinstitutter, hvor der deltagere repræsentanter fra branchen, revisorer m.v., og at blive sendt i høring til branchen. Dette vil ske så hurtigt som muligt.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvor meget nedskrivningerne vil stige for sektoren som helhed, er det ikke muligt at udarbejde tal herfor. Dels vil det afhænge af den konkrete udformning af de kommende regler, dels kan reglerne forventes at få forskellig virkning for forskellige pengeinstitutter.

4. Datacentraler

4.1. Datatilsynsmyndighed

Datatilsynet foreslår, at det præciseres i lovforslaget, hvorvidt og i hvilket omfang reglerne træder i stedet for persondataloven, idet persondataloven indeholder regler om behandlingssikkerhed.

Det er ligeledes Datatilsynets opfattelse, at der er behov for afklaring af, hvorvidt Finanstilsynet eller Datatilsynet varetager opgaven som datatilsynsmyndighed. Det er Datatilsynets umiddelbare opfattelse, at denne opgave varetages af Finanstilsynet for så vidt angår de finansielle virksomheder.

Kommentar

Lov om finansiell virksomheds regler om kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området træder ikke i stedet for persondatalovens regler om behandlingssikkerhed. Fælles datacentraler vil blive omfattet af begge regelsæt. Med ændringen af lov om finansiell virksomhed ønskes selve databehandlingen i datacentralerne ikke reguleret, men alene datacentralernes aktiviteter, herunder outsourcingsaktiviteter.

Det er ikke al databehandling på en fælles datacentral, der er omfattet af persondataloven, idet pengeinstitutter har fysiske og juridiske personer som kunder. Persondataloven omfatter alene den databehandling, der omfatter oplysninger om fysiske personer.

Finanstilsynet har ikke myndighed til at påse, at persondataloven bliver overholdt, idet det fremgår af persondatalovens § 58, at Datatilsynet fører tilsyn med, at behandling finder sted i overensstemmelse med reglerne i persondataloven og regler udstedt i medfør af loven.

4.2. Definitionen på en fælles datacentral, IT-politikker, m.v.

Finansrådet anfører, at definitionen på en fælles datacentral i lovforslaget afviger fra definitionen i systemrevisionsbekendtgørelsen.

Finansrådet anfører tillige, at de ikke er enige i, at den årlige afgift er begrænset, hvilket er anført i bemærkningerne til lovforslaget, samt at datacentralerne vil kunne pålægges forøgede udgifter i form af eksempelvis udgifter til eksterne uvildige undersøgelser.

Herudover vil inspektionerne blive mere omfattende, idet de fremover også vil omfatte outsourcingbekendtgørelsen og interne systemer der kan anvendes til administrative formål. Hertil kommer tillige løbende indberetninger af oplysninger til tilsynet.

Finansrådet kan endvidere ikke se, at der er en begrundelse for, at tilsynet skal omfatte tilsyn med datacentralens systemer til egne administrative formål.

For så vidt angår IT-politikker, anfører Forsikring og Pension, at de finder det hensigtsmæssigt, hvis det bliver præciseret, eksempelvis i bemærkningerne til lovforslaget, at en datacentral forventes at skulle overholde de kontraherende finansielle virksomheders specifikke it-politikker ligesom, at datacentralerne skal leve op til egen it-sikkerhedspolitik.

Derudover finder Realkreditrådet ikke behov for at indføre et nyt tilsyn med de fælles datacentraler, idet systemrevisionsbekendtgørelsen og outsourcingbekendtgørelsen efter rådets opfattelse dækker området i tilstrækkelig grad.

Realkreditrådet anfører tillige, at det finder den foreslåede model, hvor det afhænger af ejerstrukturen, om en virksomhed er underlagt tilsyn, uhensigtsmæssig. Med forslaget indføres en forskelsbehandling, idet datacentraler, der ikke er ejet af (flere) finansielle virksomheder, ikke vil blive omfattet af reglerne.

Kommentarer

De foreslåede regler og systemrevisionsbekendtgørelsen skal varetage forskellige hensyn. Det er intentionen med afgrænsningen i de foreslåede regler, at de skal omfatte både de fælles datacentraler der driftsafvikler og dem der alene systemudvikler, fordi de produkter der udvikles fremover vil kunne få stor betydning for driften i finansielle virksomheder og virksomhedernes fremtidige infrastruktur. Derfor er det vigtigt, at Finanstilsynet får mulighed for at føre tilsyn med de fælles datacentraler.

For så vidt angår systemrevisionsbekendtgørelsen, er der ikke behov for løbende systemrevision i datacentraler, der alene systemudvikler, fordi systemrevisionsbekendtgørelsen primært retter sig mod revision af driftsafvikling og de risici der er forbundet hermed.

Den foreslåede årlige afgift for de fælles datacentraler anses for begrænset, set i forhold til de pågældende datacentralers omsætning. Der er i lovforslaget taget hensyn til, at de små fælles datacentraler skal betale en mindre afgift end de større datacentraler.

Bestemmelserne om uvildige undersøgelser er parallelle med de regler, som gælder for finansielle virksomheder. En uvildig undersøgelse vil derfor alene finde sted, såfremt Finanstilsynet finder, at det har væsentlig betydning for tilsynet med den pågældende virksomhed samt, at der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse.

Det må formodes, at en datacentrals overordnede procedurer vedrørende it-sikkerhed i praksis vil dække hele it-området og dermed alle systemer på den pågældende datacentral, uanset til hvilket formål de pågældende systemer anvendes. Det vurderes hermed, at det ikke giver nogen mening at gennemføre en sontring mellem datacentralens egne systemer og de systemer, som centralen tilbyder de tilsluttede finansielle virksomheder. Eventuelle systemer der ikke har relevans i en tilsynsmæssig sammenhæng, vil naturligvis ikke blive inddraget i tilsynsvirksomheden.

For så vidt angår det af Forsikring & Pension anførte ift. IT-politikker, vurderes det ikke nødvendigt i lovforslaget, at præcisere, at en datacentral forventes at skulle overholde de kontraherende finansielle virksomheders specifikke it-politikker ligesom, at datacentralerne skal leve op til egen it-sikkerhedspolitik.

For så vidt angår det af Realkreditrådet anførte om, at Realkreditrådet ikke finder behov for at indføre et nyt tilsyn med de fælles datacentraler, skal det nævnes at Finanstilsynet i dag alene fører tilsyn med systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler, hvilket imidlertid ikke omfatter tilsyn med de fælles datacentralers styring af it-sikkerheden.

Derudover omfattet outsourcingbekendtgørelsen de finansielle virksomheder. Ud over krav til den finansielle virksomheds interne styring af outsourcingforhold, så foreskriver bekendtgørelsen nogle forhold som den finansielle virksomhed skal sikre indgår i en kontrakt om væsentlig outsourcing. Den finansielle virksomhed skal sikre at en kontrakt om outsourcing blandt andet indeholder bestemmelser om, at leverandøren forpligtes til at give Finanstilsynet, outsourcingvirksomheden og dennes revisorer alle nødvendige oplysninger angående de outsourcete opgaver samt, at Finanstilsynet kan få oplysninger om den outsourcete aktivitet ved enten, at Finanstilsynet eller en repræsentant, der optræder på Finanstilsynets vegne, mod behørig legitimation får adgang til leverandøren. En inspektion på baggrund af outsourcingbekendtgørelsen vil altid blive foretaget med hjemmel i en konkret kontrakt mellem en finansiell virksomhed samt en leverandør og vedrøre det specifikke leveranceforhold. Eventuelle tilsynsreaktioner vil blive meddelt til den konkrete finansielle virksomhed, der selv vil være ansvarlig for, at forholdet bliver udbedret.

Bestemmelserne i outsourcingbekendtgørelsen kan derfor ikke anvendes til generelle inspektioner hos en leverandør, herunder i en fælles datacentral.

4.3. Konkurrenceforvridende

De 3 datacentraler Skandinavisk Datacenter A/S, Bankernes EDB Central og Bankdata anfører, at de tolker forslaget til den nye § 343 r sådan, at det kun er det i § 71, stk. 1, nr. 8 indeholdte krav om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der skal finde tilsvarende anvendelse på fælles datacentraler og således ikke de øvrige i § 71 indeholdte krav til effektive former for virksomhedsstyring. På den baggrund foreslår datacentralerne, at der indføres en konkret henvisning til lovens § 71, stk. 1, nr. 8.

De tre datacentraler finder det konkurrenceforvridende, at det er ejerforholdet, som er afgørende for, hvorvidt en datacentral er omfattet af lovforslaget og anfører, at det bør være opgavens art, der er afgørende for, hvorvidt virksomheden skal underkastes et direkte tilsyn. Desuden finder disse datacentraler det u hensigtsmæssigt, at forslaget alene omfatter datacentraler, der drifter for pengeinstitutter, der målt på antallet af bankkunder kun omfatter 1/3 af landets bankkunder.

De 3 datacentraler finder det endvidere uklart om strafbestemmelserne i § 373, stk. 2, finder anvendelse for de fælles datacentraler.

Datacentralerne stiller tillige spørgsmål om, hvorvidt de foreslåede regler vil få momsmæssige konsekvenser ved at påvirke et momsforlig indgået mellem de fælles datacentraler og SKAT, hvorved de fælles datacentraler efter det oplyste momsmæssigt blev ligestillet med interne it-afdelinger.

Kommentarer

Det er ikke hensigtsmæssigt, at kravene om betryggende it-sikkerhed alene referer til kravene i lovens § 71, stk. 1, nr. 8, idet disse regler ikke stiller tilstrækkeligt specifikke krav til styringen af it-sikkerheden på linje med, hvad der kræves af finansielle virksomheder. Det foreslås derfor, at datacentralerne skal være omfattede af samme regler for it-sikkerhed som gælder i finansielle virksomheder.

Baggrunden for forslaget er et ønske om, at kravene til it-sikkerhed og styring heraf er de samme for fælles datacentraler som for de finansielle virksomheder, som de betjener. Såfremt it-sikkerheden ikke er betryggende i en fælles datacentral, vil den med stor sandsynlighed heller ikke være betryggende hos de tilsluttede finansielle virksomheder.

De tre datacentraler finder overordnet set lovforslaget konkurrenceforvridende. Som udgangspunkt føres der allerede tilsyn med systemrevisionen i de fælles datacentraler, og dermed indirekte med datacentralen, så forslaget vil ikke ændre konkurrenceforholdene væsentligt. De yderligere omkostninger, som datacentralerne bliver pålagt ved, at de bliver afgiftsbelagte samt omkostningerne i forbindelse med inspektioner, vurderes således ikke at have et sådant omfang, at det ændrer konkurrenceforholdene. I den sammenhæng skal det også bemærkes, at det af andre kan opfattes som værende en fordel – også i konkurrencemæssig henseende – at en del af tilsynet med kundernes it-sikkerhed bliver foretaget hos datacentralen og ikke i den finansielle virksomhed. Forslaget vurderes på denne baggrund derfor ikke at være konkurrenceforvridende.

Det fremgår af de nye regler i § 373, stk. 2, at en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 347 b, stk. 1, 1. pkt., straffes med bøde. Da de fælles datacentraler foreslås omfattet af de nævnte regler i § 347 b om, at Finanstilsynet kan påbyde en datacentral at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, vil datacentralerne være omfattet af straffereglene i § 373, stk. 2. Det kan overvejes, om der skal stå "finansiell virksomhed eller datacentral" frem for "finansiell virksomhed" i den pågældende bestemmelse i § 347 b.

4.4. Dobbelt regulering og afgiftsberegning

NETS finder det generelt vanskeligt at forstå, at samme aktivitet skal være omfattet af to regelsæt fra samme myndighed og dermed være genstand for gebyropkrævning to gange, idet NETS har tilladelse som betalingsinstitut.

NETS er tillige af den opfattelse, at lovforslaget vil forøge NETS' omkostninger, hvilket ikke er hensigtsmæssigt, idet NETS opererer på et meget kompetitivt marked, hvor ganske få øres forskel pr. transaktion har afgørende betydning.

Herudover anfører NETS, at det er uklart, om der ved brugen af "outsourcing af væsentlige it-opgaver" er lagt op til en ny afgrænsning af forslagets rækkevidde for

så vidt angår fælles datacentraler, og at det ikke er særligt betryggende, hvis Finanstilsynet udøver tilsyn gennem antagelse af ekstern bistand, samt at det er urimeligt, at udgiften til en sådan undersøgelse skal afholdes af datacentralen, uanset udfaldet.

Kommentar

NETS har tilladelse som betalingsinstitut i egenskab af dets aktiviteter som betalingsformidler. NETS er tillige omfattet af reglerne om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler, som beskrevet i systemrevisionsbekendtgørelsen, idet den overvejende er ejet af finansielle virksomheder og i ikke uvæsentligt omfang driftsafvikler for finansielle virksomheder. Ud over de funktioner, som NETS udfører som betalingsinstitut udfører NETS et antal accessoriske tjenester til selskabets betalingstjenester. Eksempler herpå er serviceydelser til udstedere af Dankort og Visa/Dankort, omfattende databehandling af transaktioner mv., samt omfattende datatjenester til banksektoren, der understøtter bankens tjenester, herunder som operatør af Sumclearing for Finansrådet. NETS er dermed omfattet af begge definitioner. Der er således ikke sammenfald mellem de to områder, idet der både skal gennemføres inspektioner i NETS i egenskab af betalingsinstitut og i egenskab af fælles datacentral. Der er derfor heller ikke tale om samme aktivitet omfattet af to regelsæt.

De nævnte ydelser er it-baserede og væsentlige for den finansielle sektors funktioner. Det vurderes derfor, at det er hensigtsmæssigt, at det sikres, at it-sikkerheden vedrørende disse funktioner også er underlagt tilsyn. NETS gennemførte i 2010 872 mio. dankorttransaktioner, hvortil skal lægges transaktionerne fra de internationale betalingskort. Det vurderes ikke i den sammenhæng, at en afgift på under kr. 100.000 vil have væsentlig betydning for NETS' konkurrenceevne.

Begrebet væsentlig outsourcing betyder, at outsourcingen er væsentlig for datacentralen. Det medfører således, at hvis den er væsentlig for en finansiell virksomhed er den omfattet af outsourcingbekendtgørelsens regler om videreoutsourcing, hvorfor der ikke lægges op til en ny afgrænsning.

5. Uvildige undersøgelser

Forsikring og Pension støtter grundlæggende forslaget om, at der ikke skal ske offentliggørelse af indledning af en uvildig undersøgelse. Forsikring og Pension bemærker, at det anføres i bemærkningerne til lov nr. 579 af 1. juni 2010, at virksomheden har den samme retsstilling over for de sagkyndige, som hvis det var Finanstilsynet selv, der foretog undersøgelsen. Forsikring og Pension ønsker det dog præciseret, at f.eks. forvaltningsloven, offentlighedsloven, retssikkerhedsloven, herunder de begrænsninger der følger af forbuddet mod selvinkriminering, tilsvarende vil gælde efter lovforslagets vedtagelse.

Advokatrådet anfører generelt, at de problemstillinger, som ændringen af § 347 b i lov om finansiell virksomhed rejser, er af så fundamental og central betydning, at det må kræve særdeles tungtvejende grunde, hvis der skal foretages indgreb i klientens rettigheder i forhold til dennes advokat. Advokatrådet anmoder om, at forslaget undergives en fornyet overvejelse. Danske Advokater anfører overordnet, at have alvorlige betænkeligheder i forhold til ændringen.

Danske Advokater og Advokatrådet anfører for så vidt angår forholdet til de udbudsretlige regler, at der er alvorlig tvivl om, hvorvidt uvildige undersøgelser er udbudspligtige ydelser og ønsker spørgsmålet forelagt EU-Kommissionen. I det tilfælde hvor det herefter må lægges til grund, at der er tale om en udbudspligtig ydelse, anfører Advokatrådet, at lovændringen, der reelt har til formål at komme udenom forpligtelsen, vil rejse spørgsmål om omgåelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser. Danske Advokater foreslår, at det, i den situation hvor det fastslås, at en uvildig undersøgelse er en udbudspligtig ydelse, overvejes at anvende en udbudsmodel med rammeaftaler og rammekontrakter med et bredt udvalg af leverandører for at sikre, at Finanstilsynet forbliver kontraktpart og for at sikre, at fortroligheden opretholdes i forbindelse med de konkrete tilsynssager.

Advokatrådet og Danske Advokater anfører endvidere, at en model som den foreslåede hvor det formelt er den finansielle virksomhed, der antager en sagkyndig, men kombineret med at den sagkyndige har en række pligter i forhold til Finanstilsynet, rejser en række alvorlige spørgsmål af fortrinsvis advokatregulatorisk karakter. Det er således tvivlsomt, om advokater overhovedet inden for den advokatretlige regulerings rammer vil kunne påtage sig opgaven som uvildig undersøger, fordi det forhold, at det er den finansielle virksomhed, der er aftalepart, vil sætte advokaten i en helt særegen og formentlig vanskelig position i forhold til klienten, herunder formentlig kunne indebære, at advokaten kan komme i et direkte modsætningsforhold til klienten.

Advokatrådet og Danske Advokater anfører endvidere, at forslaget tillige rejser spørgsmål i forhold til § 126 i retsplejeloven og de interessekonfliktregler, der gælder for advokater, idet lovforslaget overlader Finanstilsynet et skøn, som – potentielt – er anderledes end den vurdering af interessekonflikter, som foretages i medfør af retsplejeloven. I medfør af lovforslaget skal virksomheden indstille en sagkyndig, som Finanstilsynet herefter skal godkende efter at have vurderet, om den sagkyndige har tilknytning til virksomheden eller om der i øvrigt foreligger forhold, der efter Finanstilsynets vurdering kan rejse tvivl om den pågældendes upartiskhed. Dette medfører, at vurderingen af om der foreligger en interessekonflikt, flyttes fra advokaten til Finanstilsynet. Bestemmelsen vil kunne betyde, at en virksomhed, der ønsker en bestemt advokat udpeget som sagkyndig, tvinges til at oplyse om omfanget af advokatens hidtidige rådgivning af virksomheden. Dette kan være oplysninger, som Finanstilsynet ikke i øvrigt i kraft af sin tilsynsbeføjelser vil kunne fremtvinge, idet oplysningerne må anses for undtaget fra de almindelige editionsregler m.v., da der er tale om fortrolige oplysninger mellem en advokat og en klient. Advokatrådet og Danske Advokater bemærker i den forbindelse, at lovforslaget bryder med princippet om frit advokatvalg, idet lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet som offentlig myndighed skal godkende en privat virksomheds antagelse af en konkret advokat.

Advokatrådet og Danske Advokater anfører hertil, at det ville være ønskeligt med yderligere oplysninger om indholdet af samt erfaringerne med tilsvarende regulering fra sammenlignelige lande i EU.

Advokatrådet og Danske Advokater anfører herudover, at kravet i den foreslåede § 347 b, stk. 5, jf. stk. 1, 3. pkt., om, at advokaten løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen samt straks give

Finanstilsynet oplysninger om forhold, som advokaten bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, medfører et alvorligt indgreb i advokatens tavshedspligt og de hensyn, der ligger bag tavshedspligtsreglerne, idet advokaten vil være forpligtet til at videregive oplysninger om klientens forhold til Finanstilsynet. Advokatrådet foreslår, at stk. 5 udgår, og at stk. 1, 3. pkt., omformuleres således, at pligten til at videregive oplysninger påhviler den finansielle virksomhed og ikke den sagkyndige. Tilsvarende foreslår Advokatrådet, at stk. 4 omformuleres således, at pligten til at udlevere en kopi af den skriftlige rapport påhviler den finansielle virksomhed og ikke den sagkyndige.

Kommentar

Efter den gældende § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet i visse tilfælde påbyde en finansiel virksomhed at afholde udgifterne til, at der bliver foretaget en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden. Finanstilsynet har anvendt bestemmelsen i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed og har i en konkret sag rådført sig med Kammeradvokaten omkring spørgsmålet om udbud. Kammeradvokaten oplyste, at Finanstilsynet var forpligtet til at foretage en passende grad af offentliggørelse af anskaffelsesprocessen.

Offentliggørelsespligten har den væsentlige ulempe, at der skal ske offentliggørelse af hvilke forhold, der skal undersøges i en uvildig undersøgelse. Dette er u hensigtsmæssigt i forhold til tilsynsvirksomheden, ligesom offentliggørelse af undersøgelsen kan mistænkeliggøre et forhold i en finansiel virksomhed på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger en afgørelse, der konstaterer en overtrædelse af tilsynslovgivningen, og dermed påfører virksomheden skadelige virkninger uden grund.

Herudover medfører offentliggørelsespligten, at processen, indtil undersøgelsen kan igangsættes, forlænges betragteligt. Dette kan være u hensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet af hensyn til tilsynsvirksomheden og den finansielle stabilitet ønsker en effektiv undersøgelse igangsat straks.

I forhold til forslaget om, at der alternativt kan anvendes en udbudsmodel med rammeaftaler og rammekontrakter med et bredt udvalg af leverandører for at sikre, at Finanstilsynet forbliver kontraktpart, er det Finanstilsynets vurdering, at rammeudbud ikke er en god metode til at løse de problemer, der kan opstå i forbindelse med en uvildig undersøgelse. Det er vigtigt at få den rigtige undersøger med de rigtige kompetencer til at forestå den uvildige undersøgelse, hvilket ikke er garanteret ved brug af et rammeudbud. Det er Finanstilsynets opfattelse, at anvendelse af rammeudbud således kan indebære en risiko for, at der vil blive udpeget en uvildig undersøger, der ikke har alle de rigtige kompetencer i forhold til den undersøgelse der konkret skal foretages.

Efter den foreslåede ændring i lovforslaget, vil Finanstilsynets håndtering af tilsynet med en finansiel virksomhed være underlagt reglerne i blandt andet forvaltningsloven, offentlighedsloven og retssikkerhedsloven, herunder et forbud mod selvinkriminering, ligesom ved den gældende bestemmelse. Endvidere vil de oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin tilsynsvirksomhed, herunder fra de sagkyndige undersøgere, være underlagt tavshedspligt i medfør af § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Efter lovforslaget vil der blive etableret et kontraktforhold mellem virksomheden og den sagkyndige undersøger med det opdrag, at den sagkyndige skal foretage en objektiv undersøgelse af den finansielle virksomhed. Der er således ikke tale om, at virksomheden skal anvende deres faste advokat eller juridiske rådgiver, men derimod en udenforstående objektiv tredjemand som virksomheden selv udpeger, og som godkendes af Finanstilsynet.

Der er derfor ikke tale om, at der sker et indgreb i virksomhedens rettigheder i forhold til dennes faste advokat. Der vil endvidere ikke, som ellers anført i høringsvarene, være tale om, at virksomhedens faste advokat kan komme i en situation, hvor denne tvinges til at oplyse om omfanget og indholdet af dennes hidtidige rådgivning af virksomheden, idet virksomhedens faste advokat ikke vil kunne være den uafhængige objektive sagkyndige, der skal forestå undersøgelsen af det konkrete forhold i virksomheden.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at Finanstilsynet ikke skal foretage en passende grad af offentliggørelse af anskaffelsesprocessen, og derved offentliggøre forhold omkring den finansielle virksomhed på et tidligt stadie, som kan have skadelige virkninger for virksomheden hvis det bliver offentliggjort, og mhp. at fremskynde processen af hensyn til den finansielle virksomhed og effektiviteten i tilsynsvirksomheden. Ændringen er således vigtig også af hensyn til at sikre en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed og hensynet til at bringe reglen i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på området og dermed sikre en ensartet behandling af sagerne.

Endelig skal det understreges, at det er frivilligt for advokater eller andre juridiske sagkyndige at byde ind på opgaver i forbindelse med en konkret undersøgelse.]

6. Bemyndigelse vedrørende egne kapitalinstrumenter

Finansrådet fremfører, at de lægger afgørende vægt på, at den eksisterende praksis for tilladelser, fsva. erhvervelse af egen hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital op til visse grænser, fastholdes. Det anføres, at dette ikke mindst gælder for de pengeinstitutter, der er aktive deltagere i det internationale lånemarked.

Danmarks Nationalbank anfører, at de finder det hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne udstedte kapitalinstrumenter, der kan indgå i basiskapitalen, da det er vigtigt at sikre, at en nedbringelse af institutternes aktie-, garant- og andelskapital kun sker, når det er forsvarligt i forhold til institutternes drift.

Kommentar

Det forventes ikke, at den eksisterende praksis for erhvervelse af egen hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital vil blive ændret nu og her. Finanstilsynet vil dog i takt med ændringer i internationale standarder, som følge af ændret regulering fra EU eller vejledninger fra det Europæiske Banktilsyn EBA, foretage de nødvendige ændringer i den danske lovgivning og praksis.

7. Forlængelse af overgangsordningen i § 125 a i lov om finansiel virksomhed for pengeinstitutter, der anvender interne modeller til opgørelse af de risikovægtede poster

Finansrådet anfører, at de principielt er imod en videreførelse af overgangsordningen, og at det har afgørende betydning for Finansrådets accept af en videreførelse, at overgangsordningen videreføres på ensartet basis i alle medlemslande i EU, således at der opnås en "level playing field" og ikke en dansk enegang på området.

Realkreditforeningen finder det hensigtsmæssigt, at man viderefører overgangsordningen, idet et udløb vil medføre en lempelse af kapitalkravene. Realkreditforeningen har imidlertid bemærket, at det forventes, at videreførelsen af overgangsordningen vil blive genovervejet, hvis der i EU ikke træffes den forventede beslutning.

Danmarks Nationalbank anfører, at en reduktion af kapitalkravene i den nuværende situation vil være u hensigtsmæssigt, da det vil kunne vanskeliggøre institutternes overholdelse af de nye kapitalkrav, der forventes indfaset i EU fra 2013. Nationalbanken støtter derfor en forlængelse af overgangsordningen.

Kommentar

Overgangsordningen indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko, efter lovens ikrafttræden i 2012 skal have en basiskapital, der mindst udgør 80 pct. af de 8 pct. af de risikovægtede poster. Forslaget indebærer en videreførelse af det gældende krav i 2010 og 2011, og vil således betyde, at de berørte virksomheder ikke opnår en lempelse af solvenskravet.

EU Kommissionen offentliggjorde den 20. juli 2011 et foreløbigt direktivforslag og forordningsforslag vedrørende kapitalkravsreguleringen CRD IV. Af udkastet til forordningen art. 479 fremgår, at forordningen viderefører overgangsordningen for pengeinstitutter, der anvender interne modeller, frem til den 31. december 2015.

Det forventes, at CRD IV træder i kraft den 1. januar 2013. Det ses derfor ikke på nuværende tidspunkt at være hensigtsmæssigt at lempe de af overgangsordningen omfattede institutters kapitalkrav i perioden fra 1. januar 2012 til 31. december 2012.

8. Ny indberetningspligt for grænseoverskridende virksomhed i lande uden for EU/EØS

Forsikring & Pension anfører, at indførslen af en ny indberetningspligt medfører en ny administrativ byrde for virksomhederne, som der ikke foreligger tilstrækkeligt tungtvejende argumenter for at indføre. Forsikring & Pension anfører videre, at det ikke er klart, hvilke oplysninger, der skal indberettes. Endvidere anfører Forsikring & Pension, at de oplysninger, der skal indberettes efter forslaget, adskiller sig fra den indberetningspligt, som i dag gælder efter FIL § 39.

På denne baggrund anmoder Forsikring & Pension om, at bestemmelsen tages ud af lovforslaget med henblik på en nærmere drøftelse med branchen. Såfremt forslaget opretholdes, anmoder Forsikring & Pension om, at det gøres klart i bemærkningerne, hvilke hensyn, der berettiger til den nye administrative byrde.

Videre anmoder Forsikring & Pension om, at "aktiviteter, som ønskes udøvet" afgrænses til indberetning af aktiviteter, som medfører væsentlig risiko for virksomheden.

Forsikring & Pension bemærker, at det af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår, at formålet med indførelse af en frist for indberetning er at give Finanstilsynet mulighed for at udtale sig om ændringen, inden den træder i kraft. På denne baggrund anmoder Forsikring & Pension om at få uddybet, hvilke forvaltningsretlige kompetencer, som Finanstilsynet tildeles.

Forsikring & Pension anmoder om, at det bliver afklaret, hvordan udbud skal håndteres, idet der ofte bydes ind på udbud uden sikkerhed for at disse vindes. Forsikring & Pension efterspørger i den anledning, at det præciseres, om der skal ske indberetning af udbud, eller om det er tilstrækkeligt, at indberetningen først sker, når udbuddet vindes.

Forsikring & Pension anfører endvidere, at indberetningspligten ved ændringer ikke gælder for forsikringsbranchen ved aktiviteter inden for EU, og at indberetningspligten derfor bør udgå. Derudover anfører Forsikring & Pension, at kravet vil kunne resultere i et større bureaukrati, hvor forsikringsselskaber f.eks. vil skulle "mærke" den enkelte police med henblik på erindring om orientering af Finanstilsynet ved ændringer eller ophør.

Derudover anmoder Forsikring & Pension om, at der gives en begrundelse i tilfælde af, at lovforslaget opretholdes samt at det præciseres, at der alene skal ske indberetning ved "væsentlige" ændringer.

Endelig anfører Forsikring & Pension, at det formodes, at forslaget ikke skal have tilbagevirkende kraft, og at der – for at undgå tvivl fsva. igangværende aktiviteter – bør indsættes en overgangsbestemmelse, hvorefter allerede iværksatte aktiviteter skal undtages for indberetning, herunder ved ændringer i disse aktiviteter.

Kommentar

Formålet med den foreslåede indberetningspligt er at give Finanstilsynet indsigt i de finansielle virksomheders aktiviteter i udlandet og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne. Samme hensyn gør sig gældende såfremt virksomhederne foretager ændringer i de aktiviteter, der udøves. Det er ikke hensigten, at selskaberne skal oplyse om konkrete kundeforhold eller give detaljerede oplysninger om tilstedeværelsen på det pågældende marked.

De oplysninger, der skal følge med den foreslåede underretningspligt er ikke mere vidtgående end de oplysninger, som der efter de gældende regler skal indberettes til Finanstilsynet, når forsikringsselskaber påtænker at udøve tjenesteydelser inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Endvidere er det i dag Finanstilsynets praksis, at forsikringsvirksomheder skal informere Finanstilsynet om planlagte aktiviteter i lande uden for Den Europæiske

Union eller lande, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Med underretningspligten indføres der ikke yderligere kompetencer til Finanstilsynet. Der er udelukkende tale om en underretningspligt om to forhold. For det første, hvilke aktiviteter selskabet ønsker at tilbyde og for det andet hvilke(t) land(e), disse aktiviteter ønskes udøvet i. Disse informationer vil Finanstilsynet anvende i det generelle tilsyn med virksomhederne. Ud over bestemmelsens underretningspligt vil den generelle oplysningspligt give Finanstilsynet mulighed for at udbede sig yderligere oplysninger, jf. § 347 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 8. august 2011.

I en udbudssituation kan Finanstilsynet henvise til den foreslåede bestemmelse, om at virksomhederne skal give meddelelse herom senest en måned inden aktiviteterne påbegyndes. Hvis dette ikke er muligt, skal meddelelse gives hurtigst muligt, jf. også den foreslåede bestemmelse.

Forslaget har ikke tilbagevirkende kraft. Forslaget om indføring af underretningspligt gælder kun aktiviteter, der ønskes udøvet, eller væsentlige ændringer heri. Underretningspligten gælder således fremadrettet, hvorfor en overgangsbestemmelse vil være overflødig.

9. Administrative bødeforelæg for overtrædelse af administrative forskrifter

Finansrådet udtrykker betænkelighed i forhold til at lade bestemmelser i bekendtgørelser være omfattet af muligheden for at udstede administrative bødeforelæg. Finansrådet mener, der er tale om en udvidelse af området for administrative bødeforelæg, som ikke var på tale, da den oprindelige lovbestemmelse blev drøftet. Finansrådet anfører, at det bør fremgå af loven eller dens bemærkninger, hvilke bestemmelser i bekendtgørelser, der kan sanktioneres med administrative bøder, således at dette ikke alene bestemmes administrativt, men således at Folketinget inddrages.

Forsikring & Pension efterlyser en forklaring på, hvorfor det er vigtigt for den tilsynsmæssige effektivitet, at Finanstilsynet skal kunne udstede administrative bødeforelæg på forsikringsområdet. Forsikrings og Pension anfører, at der vil være tale om nationale særregler, idet dette ikke er en del af den kommende solvens II-regulering. Forsikring & Pension understreger, at brugen af administrative bødeforelæg ikke må erstatte Finanstilsynets praksis omkring udstedelse af påbud og påtaler eller føre til en skærpet praksis.

Forsikring & Pension efterlyser med henvisning til høringsnotatet vedrørende lov nr. 1556 af 21. december 2010 (der indførte muligheden for administrative bødeforelæg), en undersøgelse med henblik på fastsættelse af en vejledende nedre grænse for bødestørrelser. Undersøgelsen bør inddrage bødeniveauet i administrative bødeforelæg, ligesom der bør foretages en evaluering af Finanstilsynets anvendelse af administrative bødeforelæg på bankområdet og i forsikringsbranchen siden indførslen.

Kommentar

Lovforslaget justerer den nuværende bestemmelse vedrørende administrative bødeforelæg, idet forslaget medfører, at også sager om overtrædelser af bestemmelser i bekendtgørelser udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed vil kunne afgøres ved, at Finanstilsynet udsteder administrative bødeforelæg.

Baggrunden for lovforslaget er, at det har stor betydning for den tilsynsmæssige effektivitet, at der hurtigt og effektivt kan gribes ind over for lovovertrædelser, og at disse kan sanktioneres. For virksomhederne kan det også være en hurtigere og mere hensigtsmæssig måde at afslutte en sag med et bødeforelæg. Med ændringen sikres det, at modtagerne af en bøde ikke stilles ringere, når der er tale om en overtrædelse af en bestemmelse i en bekendtgørelse frem for overtrædelse af en bestemmelse der fremgår direkte i loven.

Det er ikke i forbindelse med lovforslaget specificeret hvilke bekendtgørelser og bestemmelser heri, der vil være omfattet af den nye bestemmelse. Dette vil blive fastlagt efter forhandlinger med Justitsministeriet, som forventes at inddrage Rigsadvokaten samt Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i overvejelserne og vil resultere i en ændring af den eksisterende bekendtgørelse om anvendelse af administrative bødeforelæg på det finansielle område.

Der kan eksempelvis blive tale om, at Finanstilsynet skal kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af straffebestemmelser i bekendtgørelse om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter, bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv. (begge udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed) og/eller bekendtgørelse om storaktionærer (udstedt i medfør af lov om handel med værdipapirer m.v.). Visse af bestemmelserne i disse bekendtgørelser uddyber regler i lovgivningen, som Finanstilsynet efter de nugældende regler allerede kan udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af og derfor bør der også for ukomplicerede overtrædelser af bekendtgørelser være en mulighed for at afslutte sager med bødeforelæg.

Det er en forudsætning, at administrative bødeforelæg alene kan udstedes, hvor overtrædelserne generelt er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Det er endvidere en betingelse, at virksomheden selv erklærer sig skyldig i overtrædelsen og er rede til at betale bøden.

Lovforslaget forudsætter således, at overtrædelserne generelt er klare og umiddelbart konstaterbare, og at sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Der vil imidlertid kunne opstå konkrete tilfælde, hvor dette ikke er tilfældet. I sådanne situationer forudsættes det, at Finanstilsynet overgiver sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning, frem for at udstede et administrativt bødeforelæg.

Der er ikke med forslaget tiltænkt ændret på, at Finanstilsynet fortsat vil udstede påtaler og påbud i overensstemmelse med tilsynets praksis herfor. Administrative bødeforelæg vil således ikke erstatte Finanstilsynets øvrige reaktionsmuligheder. Hvilken reaktion, der vil blive anvendt i de enkelte tilfælde, vil fortsat afhænge af karakteren af overtrædelsen, herunder f.eks. grovhed, gentagelse, omfang m.v.

Der ses i øvrigt ikke at være grundlag for at gøre forskel på penge- og realkreditinstitutter og forsikringsbranchen, uanset at der ikke i den kommende solvens II-regulering omtales brug af administrative bødeforelæg. Det er således de samme hensyn, der gør sig gældende på forsikringsområdet som på de øvrige områder omfattet af den finansielle lovgivning, ligesom forslaget på samme måde kan give forsikringssselskaberne mulighed for, på en effektiv måde, at afslutte sager om overtrædelser på.

Det skal desuden understreges, at såfremt der fx ikke er enighed omkring Finanstilsynets vurdering af sagen, fx fordi vedkommende ikke vil erklære sig skyldig eller ikke er enig i sanktionsniveauet, kan sagen ikke afsluttes med et administrativt bødeforelæg udstedt af Finanstilsynet. Finanstilsynet vil i de tilfælde overgive sagen til SØK.

10. Afgift til Finanstilsynet pr. derivataftale optaget til handel

Finansrådet mener, at afgrænsningen af, hvad der skal betales afgift af, er for vagt defineret, og hvis der er tale om en afgift pr. ISIN-kode, vil afgiften blive urimelig høj. Finansrådet anfører, at der findes utallige former for derivataftaler, og da en afgift vil blive overført på kunderne, vil det under forudsætning af ovenstående betragtning blive for dyrt at handle på en handelsplads, at det må forventes, at der vil blive handlet uden om afgiftsbelagte handelspladser og uden for landets grænser, som at derivathandlen bliver reduceret uhensigtsmæssigt meget.

Kommentar

De finansielle markeder har udviklet sig således, at der i større og større omfang handles med derivataftaler og ikke kun med aktier. Den virksomhed, som havde udtrykt ønske om at søge om tilladelse som reguleret marked, hvor der udelukkende skulle handles med derivataftaler, har trukket sin henvendelse tilbage. Det vurderes desuden, at en nærmere analyse af grundlaget for afgiftsopkrævningen, og hvordan bestemmelsen formuleres, vil være hensigtsmæssig. Af disse grunde vil forslaget om ændringen af afgiftsbestemmelsen for regulerede markeder og alternative markedspladser udgå af lovforslaget.

11. Værdipapirhandelsloven

11.1. Prospektregler

Danmarks Rederiforening støtter forslaget om, at grænsen for anvendelse af de direktivbestemte regler for prospektpligt for offentlige udbud hæves fra 2,5 mio. euro til 5 mio. euro og derover. Samtidig udvides de lempeligere nationale prospektregler til at gælde for udbud mellem 100.000 euro og 2,5 mio. euro til mellem 100.000 euro til 5 mio. euro. Danmarks Rederiforening foreslår samtidig, at den nedre grænse for anvendelse af de nationale regler hæves fra 100.000 euro til 2,6 mio. euro.

Kommentar

Formålet med ændringerne af prospektreglerne er at reducere de byrder, der påhviler virksomheder, som udsteder værdipapirer mellem 2,5 og 5 mio. euro.

Det vurderes, at en forhøjelse af den nedre grænse for prospektpligt vil lette de administrative byrder for små og mellemstore virksomheder. Beløbsgrænsen fore-

slås derfor hævet fra 100.000 euro til 1 mio. euro. Det betyder, at prospektpligt først indtræder ved offentlige udbud på 1 mio. euro eller derover.

11.2. Indberetning af ledende medarbejderes transaktioner

Danmarks Rederiforening og Finansrådet støtter forslaget om, at ledende medarbejdere fremover selv skal indberette deres egne og deres nærtstående transaktioner med selskabets aktier og andre værdipapirer, som er tilknyttet sådanne aktier, til Finanstilsynet. Danmarks Rederiforening ser nogle praktiske udfordringer særligt for udenlandske bestyrelsesmedlemmer, som ikke har elektronisk signatur, men forudsætter, at selskabet fortsat kan indberette på vegne af sådanne, hvis der foreligger fuldmagt. Finansrådet tilkendegiver, at selskaberne fortsat skal kunne yde de ledende medarbejdere administrativ hjælp til at indsamle og indberette de krævede oplysninger til Finanstilsynet.

Finansrådet foreslår desuden, at aktieoptioner, som er tildelt som led i selskabets aflønningspolitik, tidligst skal indberettes på det tidspunkt, hvor optionen aktualiseres ved udbetaling i kontanter eller ved tildeling af aktier.

Forsikring & Pension er uenig i Finanstilsynets vurdering af, at ændringsforslaget vil medføre en mindre administrativ lettelse for selskaberne, og mener, at ændringen vil medføre øgede administrative byrder. Forsikring & Pension forventer således, at det fortsat vil være selskaberne, der på vegne af deres ledende medarbejdere foretager indberetningerne. Såfremt forslaget opretholdes opfordrer Forsikring & Pension til tre ændringer med henblik på at undgå ekstra administrative byrder: For det første at adgangen til at give fuldmagt til at foretage indberetningerne bliver enkel, og at fuldmagtsforholdet skal være en sag mellem den enkelte ledende medarbejder og selskabet. For det andet at der tages højde for, at udlændinge ikke råder over NemID, og for det tredje at løsningen også udformes på engelsk.

Kommentar

Lovforslaget hindrer ikke, at selskabet kan yde administrativ hjælp til de ledende medarbejdere til at indsamle og indberette de påkrævede oplysninger, det er et anliggende mellem den ledende medarbejder og selskabet. Der vil i indberetningssystemet være mulighed for, at den ledende medarbejder kan give fuldmagt til, at andre – herunder selskabet - kan indberette på deres vegne. Systemet giver generelt mulighed for, at advokater kan indberette for andre.

Ledende medarbejdere, der ikke har mulighed for at få tildelt en elektronisk signatur (NemID) vil kunne oprettes som brugere i indberetningssystemet og indberette ved hjælp af brugernavn og password. Denne mulighed er møntet på udlændinge, som ikke kan tildeles NemID. Systemet er indrettet, så indberetninger vil kunne foretages på dansk eller engelsk.

Efter de gældende regler gælder indberetningspligten både ved et selskabs tildeling af aktier og aktieoptioner til ledende medarbejdere, og hvis den ledende medarbejder på et senere tidspunkt beslutter sig for at udnytte en tildelt aktieoption eller for at sælge eller pantsætte en tildelt aktie eller aktieoption. Reglerne vil ikke blive ændret på dette punkt, da begge dele anses for transaktioner. Oplysninger om såvel tildeling som udnyttelse af aktieoptioner er med til at skabe gennemsigtighed og offentlighed om ledende medarbejderes transaktioner.

Lovændringen anses som en administrativ lettelse for selskaberne, da indberetningspligten overflyttes fra selskaberne til de ledende medarbejdere selv.

11.3. Forældelse af strafansvar

Finansrådet bemærker, at forældelsesfristen for strafansvar på 5 år, jf. forslaget til nyaffattelse af § 93, stk. 7, i lov om værdipapirhandel m.v. er en forlængelse af den almindelige regel på 2 år i straffelovens § 93. Finansrådet finder, at det forekommer at være en unødigt lang forlængelse af forældelsesfristen særligt for indberetning af ledende medarbejders transaktioner efter § 28 a.

Kommentar

Der gælder allerede i dag en forældelsesfrist for strafansvar på 5 år for overtrædelser af lov om værdipapirhandel m.v. og således også for indberetninger efter § 28 a i lov om værdipapirhandel m.v. Forslaget om ændring af værdipapirhandelslovens § 93, stk. 7, går alene på, at forældelsesfristen på 5 år udvides til også at gælde for regler udstedt i medfør af loven. Det har hidtil været antaget, at den 5-årige forældelsesfrist også gjaldt for regler udstedt i medfør af loven. Imidlertid har anklagemyndigheden i en konkret sag afvist at rejse tiltale for overtrædelse af storaktionærbekendtgørelsen, fordi overtrædelsen var sket mere end 2 år tidligere. Anklagemyndigheden anså således ikke den 5-årige forældelsesfrist for tilstrækkelig klar, således at denne også gjaldt for regler udstedt i medfør af loven.

12. Hvidvaskloven

12.1. Anvendelsesområdet for agenter.

Finansrådet foreslår, at begrebet agenter defineres i hvidvaskloven. Finansrådet lægger i den forbindelse vægt på, at den pågældende skal have en vis tilknytning til værtslandet gennem fast forretningssted eller bopæl for at anses som agent, idet dette anses for væsentligt i relation til afgrænsningen til grænseoverskridende tjenesteydelser.

Kommentar

§ 6, nr. 21, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, definerer en "agent" som "en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester". Det fremgår af lovbemærkningerne hertil, at det forudsættes, at agenten er legitimeret til juridisk at forpligte instituttet, idet det ikke er tilstrækkeligt, at den pågældende alene bistår med markedsføring.

Sondringen mellem etablering i et andet medlemsland end hjemlandet og grænseoverskridende tjenesteydelser kan udledes af EU-retten, der skelner mellem etableringsret og ret til fri udveksling af tjenesteydelser. I henhold hertil kan etablering i et andet medlemsland ske ved stiftelse af en dattervirksomhed eller en filial eller ved anvendelse af agent. Disse tre typer af etablering har en tilstedeværelse i værtslandet. Grænseoverskridende tjenesteydelser er i denne sammenhæng karakteriseret ved, at tjenesteydelser udbydes i et medlemsland med hjemsted i et andet medlemsland, uden at der er tale om etablering i værtslandet.

Der ses ikke at være behov for en selvstændig definition af begrebet agenter i hvidvaskloven, specielt på baggrund af, at begrebet agent er defineret i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som hviler på en tilsvarende definition i beta-

lingstjenestedirektivet (2007/64/EF). Det indsættes dog i bemærkningerne til hvidvaskloven en beskrivelse af begrebet og en henvisning til lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

12.2. Legitimation af lejlighedskunder.

Finansrådet er principielt imod, at den nuværende beløbsgrænse på 100.000 kr., som svarer til direktivets beløbsmæssige grænse for legitimation af lejlighedskunder nedsættes til 1.000 euro, svarende til ca. 7.500 kr. Ifølge Finansrådet vil den foreslåede nedsættelse betyde, at den danske lovgivning kommer til at indeholde væsentligt skærpede krav i forhold til direktivet, da pengeinstitutterne skal kræve identifikation og legitimation af lejlighedskunder i langt flere tilfælde end hidtil, selv om der ikke er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering. Finansrådet oplyser, at pengeinstitutterne påføres ikke ubetydelige administrative byrder og omkostninger, hvortil kommer, at forslaget vil medføre betydelige gener for kunder, især turister her i landet, der ønsker at veksle valuta. Endvidere fremfører Finansrådet, at forslaget vil indebære, at disse kunder (turister mv.) ikke alene skal identificere og legitimere sig, men også at pengeinstitutterne skal tjekke de pågældende op mod EU's terrorlister, inden ekspeditionen kan gennemføres. Finansrådet lægger derfor vægt på, at minimumsgrænsen ikke ændres, men forbliver på hvidvaskdirektivets niveau som fællesgrænse i EU. Finansrådet påpeger, at pengeinstitutterne er forpligtet til at underrette Hvidvasksekretariatet hos SØK, hvis der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering.

Dansk Ejendomsmæglerforening forudsætter i sit høringssvar, at forslaget til definition af lejlighedskunder ikke har betydning for ejendomsmæglere.

Dansk Rederiforening finder, at beløbsgrænsen på 1.000 euro ved valutaveksling som grænse for, hvornår der skal ske identifikation og legitimation af lejlighedskunder, er for lav.

Advokatsamfundet noterer, at også advokater fremover vil være omfattet af reglerne om lejlighedskunder, og at den foreslåede bestemmelse typisk vil indebære, at advokatens rådgivning til en lejlighedskunde må henføres til stk. 2, idet der normalt er tale om rådgivning i forbindelse med en transaktion og kun sjældent bistand til at udføre en transaktion.

Kommentar

Lovforslaget indebærer en lettelse for virksomheder og personer, der yder rådgivningsopgaver, idet forslaget fastslår, at opfyldelse af legitimationskravene i hvidvasklovens §§ 12, 15 og 19 kan undlades ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående rådgivningsopgaver, hvor der ikke etableres et fast kundeforhold eller optages forretningsmæssig forbindelse. Både advokater og ejendomsmæglere vil i henhold til definitionen således kunne have lejlighedskunder.

Lejlighedskunder, som skal have udført transaktioner, har hidtil været undtaget fra identifikations- og legitimationskravene, hvis transaktionsbeløbet er mindre end 100.000 kr. Med lovforslaget foreslås beløbsgrænsen for lejlighedskunder med transaktioner nedsat til 1.000 euro svarende til pengeoverførselsforordningens beløbsgrænse, da valutaveksling af større kontantbeløb anses at være forbundet med en relativ høj grad af risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. For-

slaget vil gøre det muligt i højere grad at spore valutatransaktioner tilbage til involverede personer og dermed lette politiets arbejde med kriminalitetsbekæmpelse. Den gældende grænse, der svarer til det maksimale undtagelsesbeløb, som 3. hvidvaskdirektiv tillader, har oprindeligt haft sigte på pengeoverførsler og valutaveksling, hvor der ikke etableres en kontoforbindelse med kunden. Undtagelsesbestemmelsen er imidlertid ikke længere relevant for pengeoverførselsvirksomhed som følge af EUs forordning 1781/2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Denne forordning kræver, at betalingsformidleren ved alle pengeoverførsler kræver identifikationsoplysninger af betalere, og at disse oplysninger verificeres. Der gælder i et vist omfang undtagelser fra kravet, hvis overførselsbeløbet ikke overstiger modværdien af 1.000 euro. Tilbage er herefter valutaveksling uden kontoetablering, der generelt er forbundet med relativ høj risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, fordi dette som nævnt involverer kontante midler.

Samtidig er reglen om, at transaktioner skal sammenlægges ved vurdering af, om 100.000 kr. grænsen er overskredet, i realiteten vanskelig at efterleve, fordi den forudsætter, at virksomheden er opmærksom på, at transaktioner har en indbyrdes sammenhæng, selvom virksomheden ingen oplysninger har om kunden. Det er vurderingen, at flere virksomheder ud fra en risikovurdering har indført procedurer, der kræver identifikation og legitimation af lejlighedskunder ved overskridelse af væsentligt lavere beløbsgrænser end 100.000 kr.

Finanstilsynet er bekendt med, at medlemslandene i EU har forskellige grænser, som i mange tilfælde ligger på et lavt niveau, og at f.eks. Tyskland helt har undladt at udnytte undtagelsesmuligheden i direktivet, således at der her slet ikke gælder en beløbsmæssig undergrænse.

Til det af Finansrådet anførte vedrørende kontrol af personer op mod EU's terrorlister, bemærkes, at dette er reguleret i EU forordninger, som er direkte gældende her i landet. Hvidvasklovens regler om lejlighedskunder, herunder det fremsatte lovforslag, har ingen indflydelse på de procedurer, som et pengeinstitut skal følge for at overholde disse EU forordninger.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at forslaget indebærer, at identifikation og legitimation af lejlighedskundens reelle ejere kan undlades ud fra en risikovurdering, hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 15.000 euro.

12.3. Opfyldelse af legitimationskrav ved brug af oplysninger fra tredjemand og outsourcing.

Realkreditrådet har fremført, at forslaget til ny formulering af § 17, stk. 2, om, at der skal indhentes tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at den pågældende tredjemand har indført foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, er tungt at administrere, og at bemærkningerne til loven ikke indeholder vejledning om rækkevidden af en sådan undersøgelse.

Advokatsamfundet og Danske Advokater fremfører, at der bør gives mulighed for, at alle virksomheder, der omfattes af hvidvaskloven, omfattes af muligheden i §

17. Advokatsamfundet finder således, at der både ud fra en risikovurdering, og ud fra hensynet til at undgå unødigt administration i forbindelse med loven, er tungtvejende grunde for at udvide anvendelsesområdet for § 17. Som minimum finder Advokatsamfundet, at der bør gives mulighed for, at virksomheder inden for samme profession kan stille de nævnte oplysninger til rådighed for hinanden. Advokatrådet finder, at der i den forbindelse også må lægges vægt på, at lovforslaget allerede giver mulighed for, at opgaven med at indhente id-oplysninger kan outsources. Eftersom der er mulighed for, inden for visse rammer, at outsource opgaven med at indhente id-oplysninger til virksomheder, som ikke gennem deres virke har et internt branchekendskab, bør det efter Advokatrådets opfattelse være ubetænkeligt at tillade, at virksomheder, der i øvrigt omfattes af loven, får mulighed for at udveksle id-oplysninger, hvor det er relevant, med deraf følgende særdeles betydelige ressourcebesparelser.

Kommentar

Som det også er anført i bemærkningerne til forslaget om tilstrækkelige undersøgelser af tredjemands forhold, er dette baseret på konkrete anbefalinger til Danmark fra IMF og FATF i forbindelse med evaluering af, om Danmark overholder FATF's anbefalinger til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Bemærkningerne til forslaget vil blive udbygget så de også indeholder retningslinjer for, hvad der anses som tilstrækkelige undersøgelser.

Advokatsamfundet har tidligere udtrykt ønske om at få mulighed for at kunne anvende oplysninger indhentede af andre advokater i overensstemmelse med de omhandlede bestemmelser, hvilket vurderes rimeligt. Det foreslås endvidere, at muligheden udvides til også at omfatte revisorer, i det omfang disse er autoriseret i hjemlandet. Det bemærkes i forbindelse hermed, at sådanne udvidelser ikke strider mod 3. hvidvaskdirektiv.

12.4. Fritagelse for legitimationskrav m.v.

Finansrådet foreslår, at forslaget om, at transaktioner skal overvåges, uanset om der er tale om en kunde, der falder ind under de lempede legitimationsregler (visse finansielle virksomheder m.v. med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en tilsvarende virksomhed i et tredjeland), udgår, idet der efter Finansrådets opfattelse er tale om en væsentlig skærpelse af kravene i forhold til 3. hvidvaskdirektiv. Finansrådet foreslår endvidere, at henvisningen til § 1, stk. 1, nr. 10, bibeholdes, således at investeringsforeninger med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en tilsvarende virksomhed i et tredjeland, fortsat er omfattet af undtagelsesreglerne, hvilket vil være relevant i de tilfælde, hvor en investeringsforening ikke har valgt at anvende et investeringsforvaltningsselskab.

Kommentar

Den europæiske bankmyndighed - European Banking Authority (EBA) - er for tiden ved at afdække de enkelte EU medlemslandes regler på dette område. De foreløbige undersøgelser tyder på en meget forskellig implementering, og EBA har derfor til hensigt sammen med medlemslandene at undersøge, om der kan findes en fælles holdning. Forslaget bør derfor bortfalde, således at et lovgivningsinitiativ på dette punkt afventer resultatet af disse bestræbelser.

12.5. Krav om skriftlige interne regler.

Forsikring & Pension anfører, at kravet om skriftlige interne regler med henblik på overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved betalingsoverførsler, hvor dette er relevant, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, vil kræve en større omstillingsbyrde i virksomhederne i forbindelse med gennemgang og justering af eksisterende forretningsgange, hvorfor forslaget bør omtales i afsnittet om "økonomiske og administrative byrder".

Kommentar

Generelt gælder i henhold til lov om finansiell virksomhed, at de finansielle virksomheder skal have tilstrækkelige forretningsgange med henblik på overholdelse af relevant lovgivning. Dette omfatter også krav i henhold til EU-forordninger. Forslaget indebærer således alene en præcisering af gældende ret og skulle derfor ikke medføre yderligere byrder, idet de finansielle virksomheder allerede i dag forventes at opfylde kravet.

13. Oversigt over hørte organisationer

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima, Energi- og Bygningsministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinsti-

tutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Ministeriet for Børn og Undervisning, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Patent- og Varemærkestyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Social- og Integrationsministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Økonomistyrelsen.

Følgende organisationer, myndigheder mv. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Advokatsamfundet
Bankernes EDB Central
Danmarks nationalbank
Danmarks Rederiforening
Danmarks restauranter & caféer
Dansk Ejendomsmæglerforening
Danske Advokater
Datatilsynet
Finansrådet
Forbrugerrådet
Forbrugsforeningen
Forsikring & Pension
FSR – Danske Revisorer
InvesteringsForeningsRådet
Nasdaq OMX
Nets
Realkreditforeningen
Realkreditrådet
SDC – Bankdata
SEB Kort
Skatteministeriet